

ha de ej varit i

ren, under iaktta-
its. Genom cen-
tt sterilt prov på
in på vita möss.
oro gravida eller
med i räkningen
nämligen större,

na, med hänsyn

gersen, sutaren,

orellen.

dningsfrekvensen,
de. En mus, som
serum av en ål,
tet, men som var
en utgjorde blott
mmar. 0,60 ccm
medförde försöks-
om fick 0,01 ccm
Abborrserumin-
medförde döden
erum från id, karp
tning i andnings-

edan matta, röde
rendels blott med
amats. Andnings-
attes hastigt. Då
men den följdes
kraftigt verkande
ngar.

såväl från sådana
direkt från det fria
a. Serumets gift-
skens föda.

A. R.

direktören och che-
ningsanstalten Sigurd
de många offentliga

uppdrag och utredningar, som upp-
dragits åt honom, var utarbetande av
förslag till en ny jaktlag och jakt-
stadga, vilket uppdrag han mottog
1931.

Arbetet var så långt framskridet
att det skulle överlämnats till rege-
ringen under den närmaste tiden för
att framläggas för 1935 års riksdag.
Vem som nu får slutföra arbetet vet
man ännu icke — icke heller om det
kan komma fram till denna riksdag.
Sigurd Ribbing var född 1879.

Vita älgar. Enligt meddelande
i Sv. D. för den 13 dec. har i höst
huvudet av en vit älg uppstoppats
av konservator B. Kalling, Stockholm.
Hornen har 3 spetsar. Enligt samma
tidning skulle denna vita älg vara
den nionde albinosälg, som skjutits
i Sverige, åtminstone som man känner
till. Denna är skjuten i Koppom i
Värmland och Riksmuseet har ett
exemplar skjutet på Stavsnäs i Sölje
även i Värmland.

Svenska Vorstehhundklubben
har utsänt sitt andra Meddelande.

I det första Meddelandet av år
1923 poängterades att korthår och
strävår är skilda raser, varför de
ej böra korsas.

Denna uppmaning måste fortfarande
framföras, då alltjämt olika uppfödare
utan motiv korsa de bägge raserna
och därigenom omöjliggör att kon-
solidera respektive rasers säregenska-
per.

Under tio-årsperioden 1923—1933
ha vorstehhundarna tillvunnit sig allt-
fler jägares bevägenhet, vilket haft
till följd att antalet deltagare a klub-
bens jaktprov för varje år ökats.

Klubbens innerligaste önskan är,
att vorstehhundarna skola i motsats
till andra populära brukshundsraser
undgå ödet att degraderas till enbart

sällskapshundar, utan att vorstehn även
i framtiden måtte förbliva jakthunden.

Kungsörn vid Strömsholm. Lör-
dagen den 1 dec. 1934 befunno sig
ett sällskap på tre personer, därav
en välkänd jägare, på promenad i
Strömsholmstrakten. De slog sig ned
på de s. k. Broholmarna för att vila
och den åtföljande taxen sprang om-
kring och nosade. Plötsligt kommer
han inspringande med svansen mellan
benen och förföljd av en stor, grann
kungsörn. Då denne såg att taxen
hade mänskliga beskyddare, bromsade
han upp och försvann utåt Mälaren.
Det är mycket sällan kungsörnen visar
sig i dessa trakter.

**Tularämiundersökningarna nu
slutförda.** Med. lic. Berndt Malm-
grens undersökningar angående tula-
rämiens uppträdande och överföring
till människan äro nu slutförda. Det
kan anses fastslaget att smittan över-
föres genom stingande insekter, framför
allt genom blindbromsen, och särskilt
utsatta äro naturligtvis oskyddade
kroppsdelar. Smittan torde icke över-
föras från människa till människa.

Smittans överförande genom berö-
ring av döda djur är oklart.

I de trakter där sjukdomen före-
kommit mera allmänt märkes en på-
fallande minskning av harar, ekorrar,
rattor, möss och vattensorkar men
dessutom av igelkott och skogsfågel.
Gnagarna måste betraktas som inva-
sionens källa.

Om de stickande insekterna få
goda livsbetingelser under 1935 kan
man med all sannolikhet räkna med
ett uppblossande av epidemien.

Vargar i Tärna. Under jakt på
Virtjället på gränsen mellan Vilhel-
mina och Tärna lappmarker stötte på
fredagen den 30 nov. åbon O. Mag-